

Hendrika Bloed kwam in Haïti in een schietpartij terecht

“Mensen bleven langs onze auto rennen terwijl het schieten door ging”

Afgelopen december ging de familie Bloed naar Haïti om de biologische ouders van hun kinderen te ontmoeten. Onderweg naar het platteland, waar hun familie woont, kwam de familie Bloed met Johan Smoorenburg in een file terecht. Hendrika: “De file was op een grote markt, waar we al eerder langsgereeden waren. Nu stonden we hier een tijdje vast. Opeens hoorden we lawaai achter ons.”

“Mijn man dacht in eerste instantie dat het vuurwerk was, maar tegelijkertijd zagen we honderden mensen langs de auto’s hollen, op de vlucht.” Er breekt grote paniek uit op de markt, waar meer dan 20.000 mensen werken. Duizenden mensen begonnen te rennen, lieten zich op de grond vallen, verstopten zich waar ze ook maar bescherming konden vinden. Hendrika: “Het bleken straatbendes te zijn, die opeens op elkaar begonnen te schieten. De spanning was voelbaar. Wij moesten plat op de stoelen gaan liggen.”

“Het schieten kwam steeds dichterbij en mijn hart klopte in mijn keel. Ondertussen probeerde Johan met de auto tussen de file uit te komen, maar dat was geen doen. Uiteindelijk kreeg hij de auto iets vooruit, waardoor die half op de stoep kwam te staan. Iets verder van het schieten vandaan. Maar we waren nog niet uit de gevarezone. De mensen bleven langs onze auto rennen en het schieten ging ook maar door.”

“Uiteindelijk stopte het schieten en besloten we terug te gaan naar het dorp. Het was niet verantwoord om nu verder te gaan. We hadden daar trouwens ook geen zin meer in: we hebben goed gevoeld hoe snel en onverwacht je in levensgevaar kunt zitten.”

“Ik ben nog steeds bezig deze hele reis te verwerken. Niet alleen deze schietpartij, maar ook het weerzien tussen onze kinderen en hun biologische ouders –wat Johan uiteindelijk toch heeft weten te regelen– heeft een diepe indruk op ons achtergelaten. Ik ben de Heere daarvoor dankbaar, dat Hij toch bij ons was deze reis. Hij heeft ons beschermd tijdens de schietpartij!”

Ver van je bed?

Raar hè, terwijl ik dit schrijf is het 13 weken geleden dat er in de Nederlandse media iets is verschenen over Haïti. Voor zover ik dat op internet kan vinden, tenminste. En dat terwijl er nog steeds zoveel onrust is in het land. Bendes die de dienst uitmaken in de stad... ik kan me niet voorstellen hoe angstig dat moet zijn.

Een van de vrijwilligers van Hart voor Haïti heeft journalistiek gestudeerd. Zij vertelde dat de vraag of iets nieuwsaarde heeft, wordt bepaald door drie dingen. Ten eerste hoe heftig de gebeurtenis is. Ten tweede hoe ver iets van Nederland is, in afstand of gevoelsmatig. En ten derde hoe uitzonderlijk de gebeurtenis is. En daar zit hem volgens mij de crux. Want hoe uitzonderlijk zijn politieke rellen nog in een land dat al jaren zoveel te stellen heeft gehad met haar politieke leiders? Hoe ‘bijzonder’ is het nog dat je niet veilig bent in een land als Haïti? Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft al jarenlang haar negatieve reisadvies niet veranderd.

Ik verbaas me erover, maar merk het ook bij mezelf; een zekere gelatenheid. Nee, natuurlijk niet ten aanzien van Bon Repos en ons team daar, mensen die ik ken van mijn bezoeken aan het dorp en om wie ik me zorgen maak. Maar wel als het gaat om het land. Het was al niks en is alleen maar erger geworden. Hoe kan dit ooit nog goed komen? Naar de mens gesproken kan dat niet, nee. Maar zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn? We vertrouwen op God en brengen het land en onze vrienden daar voor Zijn troon. Hij weet hoe dit verder gaat!

Robin Vlug,
voorzitter Hart
voor Haïti

Naomie werd overvallen in de bus

“Ik kan het maar niet vergeten”

De pasgetrouwde Naomie Fevilien (27) werkt ruim twee jaar als boekhouder voor de stichting. Vorige maand werd de bus waarin ze zat, overvallen. Naomie: “Het was een zeer ingrijpende ervaring voor mij, die misschien nog geen tien minuten heeft geduurd, maar die ik niet kan vergeten.”

“Op woensdag 24 april nam ik de bus naar huis, het was 19.00 uur maar nog volop licht. De bus reed richting het vliegveld op een grote, drukke weg. Er stonden drie jonge jongens langs de weg die hun hand opstaken, om te laten zien dat ze mee wilden met de bus. Dat is gebruikelijk in Haiti, we hebben geen bushaltes. De buschauffeur stopte en de jongens stapten in.”

“Toen de bus weg reed, haalden twee van de drie jongens een revolver uit hun zak.

Ze schreeuwden dat we alles wat we hadden aan ze moesten geven, anders zouden ze ons doodschieten. Ze begonnen telefoons en tassen van de passagiers af te pakken, terwijl de derde bij de chauffeur bleef staan, die hij onder schot hield. Hij schreeuwde dat hij door moest rijden.”

“Het was een lange bus, en ik zat achterin. Het enige wat je dan kunt doen, is bidden. Toen de mannen bijna achterin waren, konden ze de buit niet meer dragen. Ze liepen terug en dwongen de chauffeur te stoppen, zodat ze konden vluchten.”

“Ik realiseer mij dat het voor mij en anderen anders had kunnen aflopen. De economie van het land is zo slecht, dat vele jongeren deel gaan uitmaken van bendes, die zwaar bewapend zijn en mensen zelfs midden op de dag beroven. Dat hebben we nog nooit eerder gezien. De bevolking leeft elke dag in angst omdat elke dag mensen op deze manier aangevallen worden en beroofd van hun bezittingen. Ik Prijs God dat ik er zo goed vanaf ben gekomen!”

Dominee Kesto werd overvallen in de auto

“De overvaller riep: Schiet hem dood, schiet hem dood!”

Erilus Kesto (62) werkt al 8 jaar voor de stichting. Hij leidt de gemeente als voorganger, maar doet daarnaast ook veel hand- en spandiensten. Zo gaat hij regelmatig voor ons naar de bank.

Half januari werden hij en chauffeur Emmanuel overvallen.

Kesto: “Ik prijs God dat Hij mij tot 2 keer toe beschermd heeft, en ik nog leef.

Wel moet ik eerlijk zeggen dat ik me sindsdien helemaal niet goed voel en bang ben er nog uit te gaan.”

“Sinds de eerste keer dat ik beroofd ben, halen we geen contant geld meer bij de bank, maar betalen we rekeningen per cheque. Op 15 januari was ik naar de bank geweest om een betaling te doen voor de elektriciteitsmaatschappij. We reden van de bank via een brede doorgaande weg terug naar het kinderdorp, want uit veiligheidsoverwegingen nemen we geen tussenwegen meer. We kwamen in een flinke file terecht waar we soms stapvoets vooruit konden.”

“Ik vraag de broeders en zusters in Nederland te bidden voor ons land, want het gaat van kwaad naar erger, en weten niet wat er nog allemaal kan gebeuren.”

“Opeens kwam er een man voor het busje staan, die de chauffeur zijn revolver liet zien. Hij riep: “Stop de motor”, wat Emmanuel deed. Een andere man kwam aanlopen en hij liet zijn revolver aan mij zien. Hij zei: “Geef me het geld dat je net bij de bank hebt gehaald!” Ik vertelde hem dat ik niet bij de bank was om geld op te nemen, maar om een rekening te betalen. Ik liet hem het papier zien van de bank, dat naast mij lag. Hij luisterde niet en zei: “Geef me het geld of ik schiet je nu dood!” Ook de man die nog voor het busje stond, riep: “Schiet hem dood, schiet hem dood!”

“De overvaller die aan mijn kant van de auto stond, zag een envelop uit mijn overhemdzakje zitten trok die eruit. Hij pakte mijn tas, waar al mijn papieren in zaten. Ook Emmanuel moest zijn tas geven, waar twee telefoons in zaten. Alsof er niets aan de hand was liepen ze toen allebei een andere kant op, en verdwenen tussen de mensen die niets hadden gemerkt.”

Nu dominee Kesto al twee keer aan den lijve heeft ondervonden hoe gewelddadig het er in Haiti aan toe gaat, maakt hij zich grote zorgen over de toekomst.

Gewapende bendes

Beste vrienden,

We hebben u verteld over de situatie op Haïti: dat bendes de macht in handen hebben en de straten onveilig maken. Wat u misschien nog niet weet is dat deze bendes vaak worden geholpen door politici, die ze gebruiken voor hun eigen doel en ze zelfs bewapenen. De ontwapeningscommissie, opgezet door de president, heeft maar liefst 76 gewapende bendes geteld. Deze hebben betere wapens dan de nationale politie, die minder dan 15.000 leden telt op een bevolking van ruim 11 miljoen inwoners. Ter vergelijking: Parijs (met 10 miljoen inwoners) heeft 70.000 politieagenten. De bendes nemen nu hele wijken over en vechten openlijk met de politie, ze verkrachten, roven en vermoorden op hun weg. Op het kinderdorp zijn we daarom veiligheidsmaatregelen aan het nemen. We zijn ijzeren deuren aan het installeren en denken dat we er minstens 2 bewakers bij moeten hebben. Sinds onze voorganger is overvallen, gaan we niet meer naar de bank om geld te halen. In plaats daarvan laten we eens per maand een geldauto komen. We weten alleen niet of we daar mee door moeten gaan, omdat dit opvalt en er ook bendes bij ons in de buurt zijn.

Een goede vriend van mij schreef: 'Johan, kunnen alle christenen/kerken in het land, via radio, TV en andere middelen, niet opgeroepen worden voor een week van gebed? Alleen God kan hier verandering in brengen. 'Dat is waar; deze situatie kan God alleen veranderen en ik ben aan het nadenken hoe ik alle christenen en kerken kan bereiken om een week van gebed te organiseren. We vragen u ook om te bidden.

Ook wil ik U vragen om bij te dragen aan de veiligheid van het dorp, de school met 700 kinderen en jongeren, door een extra gave over te maken. Wij vragen normaal niet om geld, tijdens de rampen hebben we veel mogen betekenen voor duizenden mensen, en nu hebben we zelf die hulp nodig om te doen wat in ons vermogen ligt, voor hen waar we

verantwoordelijk voor zijn.

Ik wens U allen Gods rijke zegen toe en dank U hartelijk voor uw gebeden en gaven.

Johan en Wilcie Smoorenburg

Bid mee voor Haïti

- Dank God voor zijn trouw aan Haïti
- Dank God dat hij ons tot hier bewaard heeft
- Bid om veiligheid voor het team en de kinderen
- Bid om rust in het land
- Bid voor de leden van de bendes, dat zij tot inkeer zullen komen
- Bid voor de regering, om wijsheid en eerlijkheid
- Bid voor het bestuur in Nederland

www.hartvoorhaiti.nl
www.facebook.com/hartvoorhaiti

Matthew Smoorenburg volgt de ontwikkelingen in Haïti op de voet

“De bendes worden vaak gesteund en bewapend door politici”

Het is het tweede jaar van het presidentschap van Jovenel Moïse, ook wel de “bananen president” genoemd. Moïse lanceerde zichzelf als een succesvol zakenman die enorme bananenplantages had en een miljoenencontract met Duitsland had afgesloten. De waarheid is dat hij in twee jaar één container bananen heeft geëxporteerd, waarna er van zijn bananenplannen niets meer terecht is gekomen.”

Matthew Smoorenburg is de zoon van Johan en logischerwijs nauw betrokken bij alles wat er in het land en op het kinderdorp gebeurt. Hij vertelt over de president: “Het was natuurlijk een prachtig verhaal: Moïse als de man die voor werk ging zorgen, en Haïti eindelijk ten goede zou veranderen. Maar twee jaar later zitten we in een zeer moeizame situatie waarin Haïti steeds meer verpaupert, terwijl er toch al meer dan 30 jaar democratie is.”

Politieke en economische instabiliteit

“In twee jaar zijn er nu al 2 eerste ministers gekomen en gegaan. Er wordt nu gewerkt aan een nieuwe regering, de derde in 2 jaar. De huidige (controversiële) eerste minister heeft de grootste moeite een regering te vormen, want niemand kent de kandidaten voor het ministerschap en hun kwalificaties zijn onduidelijk. De president schijnt naar niemand te willen luisteren en alleen zijn eigen ideeën in de praktijk te willen brengen.”

“De gourde, de nationale munt, is in twee jaar tijd maar liefst 80 procent gedevalueerd ten opzichte van de US dollar. In 2017 was het nog 43 gourde voor \$1, vandaag is dat 89 gourde voor \$1.

Dit betekent dat alles wat wordt ingevoerd, veel duurder wordt, ook voedsel en medicijnen. De salarissen zijn nu al twee keer flink verhoogd maar kunnen niet op tegen de -alleen al in 2018- ruim 71 procent inflatie. De verhoging van het minimumloon treft dan ook de industrie, vooral de textiel, en er zijn geruchten dat sommige bedrijven, waarin duizenden Haïtianen werken, hun bedrijven willen verplaatsen naar anderen landen. Het lage salaris is eigenlijk het enige wat Haïti aantrekkelijk maakt voor deze industrie.”

“Ik voorzie een uitermate moeilijk jaar voor Haïti met een grote inflatie en nog meer armoede en werkloosheid voor de bevolking, waarvan 80 procent nu al onder de armoedegrens leeft. De economische situatie heeft natuurlijk direct impact op de bevolking.”

“Het is zo jammer dat de bevolking zo verdeeld is, ze zingen allemaal “Haiti Cherie” (Haïti liefde) maar iedereen denkt alleen aan zijn eigen voordeel. Ik heb Haïti nog nooit zo verdeeld gezien. Hoewel het toerisme al niet groot was, is nu ook het beetje wat er nog wel was vrijwel gestopt. Bussen die hen van het vliegveld naar de 2 a 3 hotels langs de kust brachten, worden bekogeld met stenen. Soms kunnen ze niet eens bij de hotels komen, vanwege de brandende barricades op de hoofdwegen. Toeristen uit de laatste resorts zijn aangevallen en met spoed het land uit gebracht. Dit was in februari 2019. Een Canadese vliegtuigmaatschappij die nog toeristen bracht heeft de vluchten richting Haïti geannuleerd. Ook het toerisme hangt dus aan een zijden draadje.”

2020 en later

“Eind dit jaar komen er parlementsverkiezingen en in 2021 volgen de presidentsverkiezingen. Tot die tijd is het volhouden: zelfs de EU heeft vanwege de corruptie nu haar hulp stopgezet totdat een nieuwe kabinet is gevormd en geïnstalleerd. De ambassadeurs van de EU zoals onder andere Duitsland, Spanje en Frankrijk spreken van een groot falen van de door hun gesponsorde projecten. Men spreekt over tientallen miljoenen euro's. Corruptie is een van de grootste problemen en gaat van hoog tot laag. Natuurlijk blijven we hopen op een doorbraak, maar ik voorzie een heel moeilijk en gevaarlijk jaar.”

Kees Goedhart

Zending is niet een liefhebberij van een paar avonturiers, maar een 'must' voor elke christen die ook maar enigszins bewegen is over zijn/haar medemens. Daarom: blijf dit werk steunen!

Comité van aanbeveling

Kees Goedhart
(Zending en Gemeente);
Elly Zuiderveld-Nieman
(duo Elly en Rikkert);
Bert van Leeuwen
(EO-presentator);
Peter Vlug sr. en Else Vlug
(Stichting Opwekking);
Peter Rothuizen
(erevoorzitter Hart voor Haïti);
Prof. dr. Cees Dekker,
(hoogleraar TU Delft).

Bestuur

Robin Vlug, voorzitter
André Siezenga, secretaris
John de Vries, penningmeester
Ronald Maat
Henk Bosman

Colofon

Redactie

Robin Vlug
Leontine van Dijk
Mariëlle van Holland
Christina de Kok
Matthew Smoorenburg

Opmaak en druk

Stout Grafische Dienstverlening
Gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Donateurscontact

Anita van der Ree
Postbus 23, 2230 AA Rijnsburg
06-543 269 57
info@hartvoorhaiti.nl
www.hartvoorhaiti.nl
K.v.K.nr.: 41152664

Fondation Coeur pour Haïti

Johan Smoorenburg
B.P. 15999
Petion - Ville
Haïti

IBAN: NL76 INGB 000 5361685
(BIC: INGB NL2A)

Giften t.n.v. Stichting Hart voor Haïti,
Amstelveen